

Jézus Urunk tanítása

2025. január 3.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és elzarándokoltatok e helyre, hogy a mai ünnep szeretetében eggyé válhassatok.

De köszöntöm mindazokat, akik a mai napon is lélekben vannak jelen, lélekben kísérték el benneteket erre az ünnepre.

A felajánlás, a kérés és a fohász, az mindig megtörténik, nemcsak a jelen lévő testvérek felől, hanem a lélekben való testvérekért is. Bízva és reménykedve, hogy észreveszik a segítő kegyelmeket, amelyek megjelennek szívükben, lelkükben.

A mai tanítás, az egy olyan tanítás volt számotokra, ami e hónap tanítása lesz az *Evangélium* részében¹, de viszont nem volt ismeretlen számotokra. És most gondolok mindazon testvéreimre, akik jelen voltatok e helyen, és örültetek, hogy eljuthattatok e helyre, a galileai Kánába, a menyegző helyszínére. Most egy kis visszapillantást tartok felétek. Lázban voltatok, hogy ki hogyan és miképpen tudjon innen elvinni egy üveg bort, mert rajta van a fénykép által a korsók és Én, Jézus Krisztus Uratok, aki a vizet borrá változtatja. És ezen a helyen kiválasztott Mária testvéreimet nem erre buzdítottam, számára Én megadtam:

– Te nézd, és keresd ott szemben veled a mirhaolajat. Neked arra van szükséged, amivel segítséget tudsz majd nyújtani azok, akik elfogadják.

De örültetek, hogy végigmehettetek ezen a helyen, és mutattak nektek tisztálkodásra való két-három mérős korsókat, amelyek ott helyet foglaltak, mintha most is arra várnának, hogy színültig vízzel töltsék, és várják, hogy mikor fog átváltozni borrá.

De ennek a tanításnak az a legnagyobb mondanivalója felétek, hogy jelen van ez a galileai Kána, a menyegző, jelen van Jézus Édesanyja, aki ott van, és jelen van Jézus a tanítványaival, akit szintén meghívtak a menyegzőre, hogy vegyenek részt ezen az ünnepen. És ennek a tanításnak itt a hit a mondanivalója a megtapasztalásában. Hisz mikor az Édesanyja tudomást szerzett róla, hogy nincs elég bor, hogy ne maradjon a család szegényben, ezért szólt Fiának. Igaz, hogy a Fia először azt mondta Számára, vagyis Én, Jézus Krisztus Uratok, hogy:

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: „*Csodajel a kánai menyegzőn*” (Jn 2,1–12).

– Asszony! Mit akarsz Tőlem? Még nincs itt az Én óráim.

De az Anya tudta, hogy Én jó fiú és gyermek vagyok, aki engedelmeskedni fogok, ezért hát oda ment a szolgálkhoz, és azt mondotta nekik:

– Tegyetek meg mindent, amit majd kérni fog tőletek.

És a szolgálk figyeltek, és engedelmeskedtek, megtették mindazt, amit a Názáreti Jézus kért tőlük, hogy ezt a két-három mérős kőkorsót megtöltsék színültig vízzel.

Először nem tudták, hogy mi fog történni velük és vele, csak az után, amikor megmerítették, és látták, hogy viszik a főasztal felé, ahogy a Mester kérte tőlük, hogy ez már nem víz, hanem bor. Hogy hogyan történhetett ez mind meg?

És itt van jelen a hit szeretetében, hogy ha megnyitod szívedet a hit szeretetében, akkor bármit kérhetsz te is önmagad számára, a család számára, a felebarát számára, megtörténik a meghallgatás, és megkaphatod a hit kegyelme által a segítségnyújtást.

De jelen kell lennetek a hitnek, és működni kell bennetek a szeretetnek, mert a kettő csak együtt működik. Egyik sem működik a másik nélkül, csak ha együtt vagytok a szeretet hitében. De ehhez még jön a remény, hogy a reményben figyelek, hogy hogyan változik meg szemünk láttára ez a csoda.

Mert ugye hogy van a tanítás mondanivalójának utolsó szakasza?

Hogy Jézus, a Mester, vagyis Én a galileai Kánában tettem meg az első csodajelét, amikor a vizet borrá változtattam, mert Édesanyám erre kért. Ezért fontos figyelni az Édesanya jelenlétére és az Édesanya segítségnyújtására, mert az Édesanyához fordulva megnyitod szívedet, lelkedet, és elhelyezed Feléje mindazt, ami benned rejlik, ez az Édesanya elfogadja, és elviszi Fia elé, hogy kiesdekelje, amire vágyakoztok, és amire szükségetek van. És a hit bizalma ebben a tanításban erősít meg benneteket, és adja meg számotokra, mert amint az Édesanya ugye tudomást szerzett, hogy fogytán lett a bor, hogy ez a család a meghívott vendégei előtt ne maradjon szegyenben, ezért kérte Fiát, mert tudta, hogy a Fia tud segíteni. És ezért fontos a hit kegyelme a szeretetében, hogy nekünk is bármire lehet szükségünk, e felajánlás révén bizalommal fordulhatunk a Szeplőtelen Szívhez, mert ez a Szeplőtelen Szív elviszi a Szentséges Szív elé, hogy kiesdekelje, amire szükségetek van. Mert, ahogy itt figyeled, a Szentséges Szív jelenlétében Fia, a Názáreti, a Mester megtette az első csodajelét: a vizet borrá változtatta.

És ezért kell a hit szeretetében nyitottaknak lenni, felfigyelni a Mester jelenlétére, mert a segítségnyújtás így érkezik a felebaráthoz, a testvérhez, a családtaghoz, az ismerőshöz, a rokonokhoz. Hisz itt lehet felajánlani, kérni, és végül hálát adni az első csodajelért, amelynek tanúi lehettetek, ha csak a tanítás által a mai megtapasztalásában.

De ma is adtam egy másik tanítást is számotokra², amely már a golgotai jelenlét alatt lett felétek elmondva, amikor Én, Jézus Krisztus Uratok tanítványaimmal együtt szombati napon a vetések között járunk. A tanítványaim elkezdik tépkedni a kalászokat. A farizeusok először csak figyelték, de az után csak oda mentek a Názáreti elé, és kérdőre vonva, hogy:

– Miért tesztek olyat tanítványaid, amit szombaton nem szabad?

A Mester meglepődött rajta, és megkérdezte tőlük, hogy:

– Nem olvastátok, hogy Dávid, mikor nélkülözött, és éhezett társaival együtt, hogy mit tett? Bement a Mennyei Atya házába, oda ment az oltárhoz, ahol jelen voltak a megszentelt kenyerek, a főpap idején, és ő azt levette, mivel nélkülözött, és éhezett társaival együtt, evett belőle, és adott a társainak is. Pedig ahhoz neki nem lett volna szabad hozzányúlni, mert az a főpapok és papok részére van elkészítve.

Ezért akkor azt mondtam, hogy:

– Az ember ura a szombatnak, és a szombat van az emberért, nem pedig az ember a szombatért.

És ezért mondtam, hogy az Emberfia ura a szombatnak.

Tehát el kell gondolkodni néha azon, hogy hogyan és miképpen kell ezeket a tanításokat felismerni, megérteni, elfogadni. Mert itt jelen van az első csodajel a tanításban, és jelen van az, hogy a farizeusok meg szeretnék mondani a Mesternek, tanítványainak és mindazoknak, akik követik Őt, hogy mi illő, és mit szabad, és mi tilos, és nem szabad.

De a Mester megválaszolt számukra, ami által meglepődtek, és már nem szóltak semmit sem a Názáretinek, sem a tanítványoknak. Mert elmondta számukra, hogy a szombatnak kell lenni az emberért, és nem az embernek a szombatért, mert az Emberfia ura a szombatnak, tehát tudni kell, hogy szombaton is, ha valami olyan történik, azt meg lehet tenni.

Hisz ennek a tanításnak van folytatása is, amikor megkérdezte a farizeusoktól és a nép véneitől, hogy szabad-e jót tenni, vagy veszni, tönkremenni. És ekkor szintén nem tudtak rá válaszolni, hogy a szombatban most szabad-e.

Több tanítást is, példabeszédet is adtam feléjük, ami által elgondolkodtak, hogy valóban, a szombat legyen az emberért, és ne az ember a szombatért.

Így a mai tanítás felétek a hit, szeretet kegyelme és a megtapasztalásában, hogy hogyan és miképpen alakítsuk ki az életünket még akkor is, amikor a Mesterre és tanítványokra a farizeusok rászóltak, hogy ne tépkedjék a kalászokat, mert azt szombaton tilos, és nem szabad.

Ettől még nagyobb cselekedetek vannak, amit valóban nem volna szabad tenni. De afelett elsiklanak, nem ismerik fel, vagy nem akarják felismerni, és nem a szerint cselekedni, ami jelen van az *Írás* által számotokra a jelenben

² ti. „*Kalászszedés szombaton*” (Mt 12,1–8; Mk 2,23–28; Lk 6,1–5)

is. Ezeken is el kell gondolkodni, hogy mitévökké váljunk, és hogyan alakítsuk ki az életet a meghívásban, a küldetésben, a követésben, hogyan cselekedjek, hogyan fogadjam el, és hogyan működjön rajtam és bennem, és ez által hogyan tudok segíteni, aki rá van szorulva a segítségnyújtásra. És ha majd ezeket mind a tettekben és a cselekedetek révén megteesszük, akkor mi is tudunk örülni az első tanítás utolsó mondatainak, mert kinyilatkoztattam dicsőségemet, és a tanítványaim hittek Bennem.

Nektek is kimutattam dicsőségemet a tanítás által, és benneteket is meghívok a felismerés küldetésében és a követésében, hogy hogyan alakítsátok ki a mindennapjaitokat a szeretet küldetése révén a felismerésben.

Elkezdődött számotokra pár nappal ezelőtt egy új év. Az új évben ismételten többen fogadalmakat tesznek, többeket aggodalom tölt el, és többen, akik kíváncsiságukat szeretnék kielégíteni, hogy: „Valójában mi várhat reánk?” És a kíváncsiságukat nem biztos, hogy Általam szeretnék kitölteni, hanem mások felé fordulnak, és a szerint cselekednek.

De Én, Jézus Krisztus Uratok a mai napon ezt mondom számotokra. Ismerős lesz, mert már hallottátok az új év megkezdésében. Nagyon várjátok már, hogy könnyebb legyen az élet a megkezdett új évben. De Én, Jézus Krisztus Uratok ezt még nem tudom nektek mondani.

Nézzetek széjjel – elsőként csak azt kérem tőletek: a család szerettei között, a baráti körben, az ismerősök között, a munkahelyeken, és lehet megtapasztalni, hogyan élitek az életüket. A zúgolódás? Másokat bősztíteni, haragra gerjeszteni? Nagyon gyorsan lehet. S akkor elfordulni Isten szeretetétől? Már nem érzem, hogy gyermeke vagyok? Jézus szeretetétől? Már nem érzem, hogy testvére vagyok?

Az Édesanya gyermekeként felismerem, hogy mi mindent tud nyújtani számomra és számunkra?

A hit szeretetében, ahogy ma adtam a tanítást, elhiszitek, hogy valójában Ő óv és védelmez benneteket ebben az országban, hogy megkaphassátok az Ő segítségnyújtását, ami által megmaradhat országotok? Vagy kételkedtek, és hallgattok azokra, akik nem akarják, hogy ti Atyám gyermekei, az Én testvéreim és Édesanyám gyermekei legyetek?

Hisz Atyám házait, ha nézitek, lassan – nem azt mondom, hogy kiürülnek, de elég hiányosak a megjelenésben. Néha a pásztor azon gondolkodik: „Ennek a pár személynek érdemes már szentmisét bemutatni?”

Én, Jézus Krisztus Ura üzenem ezeknek, hogy: Igen érdemes! Mert a kegyelemnek működni kell, és a kegyelmet néha a szentmise által kaphassátok meg, ha a hit szeretete bennetek van.

Tehát ezért ebben az esztendőben is, amelyet most, nem oly régen megkezdtetek, nem mondhatom azt, hogy könnyebb lesz.

De mindig elmondom felétek: Én, Jézus Krisztus Uratok és az Édesanyám, a Magyaroknak Királynője jelen vagyunk. Bizalommal, szere-

tettel Felénk fordulhattok, imádkozhattok, felajánlhattok, kérhettek és hálát adhattok.

És nagyon-nagyon szeretném, különösképpen azon testvéremtől kérni, akik azt mondják, amit Én nem szeretek a szó használatában, hogy: „Én vallásos vagyok.” Inkább azt mondd, hogy: Hitem van a szeretet által, bízok Jézus Krisztus jelenlétében és segítségnyújtásában, és bízok az Édesanyában, aki közbenjáró lehet értem és értünk, és aki kiengesztelheti számunkra a segítő kegyelmeket, amire szükségünk van.

És nem a haragot szítani, és a gyűlöletet, és elfordulni az Atyától, az Isteni Második Személytől, Tőlem és az Édesanyától, hanem még jobban ragaszkodni, és még többet imádkozni, és bízni, hogy a felajánlások eljutnak a Szentséges és a Szeplőtelen Szív elé.

De ha néha úgy ajánlod fel, hogy a Mennyei Atya trónusa elé, akkor oda is elmegy a felajánlásod és kérésed.

És azt mondom most is számotokra, hogy elindulhasson egy kicsit szebb és jobb élet majdan ebben az esztendőben, ahhoz tenni és cselekedni kell. A hit reményének szeretetét megtartani, megengedni, hogy működjön rajtatok és bennetek, és nem elfordulni az Atyától, a Fiútól és az Édesanyától, hanem még jobban tartozni Feléjük, Velük együtt imádkozni, Feléjük imádkozni, és kiesdekelni mindazt, amire szükség van.

És itt most azt mondom: Imádkozzatok azokért, akik haragot, gyűlöletet szítanak az emberi szívek felé, felajánlani, hogy elinduljanak a változás útján. Mert a gyűlölet, a harag nem tud előre vinni benneteket, abból soha nem lesz jó, csak mindig rosszabb és rosszabb.

Vannak nehézségek, erről is beszélek. Vannak dolgok, amelyeken változtatni és segíteni kell. De ez csak akkor működik, ha egyre többen és többen eggyé váltok ezzel a kegyelmi szeretettel a hit reményében, amit a mai tanításban is adtam számotokra, mert így tudtok eggyé válni a mindennap jelenlétében. És akkor van, mibe belekapaszkodnotok, és van, kitől várnotok a segítségnyújtást.

De ne csüggedjete, ne féljete, és ne aggodalmaskodjate, mert hogy azt mondtam, hogy semmivel sem lesz könnyebb most, mint az elmúlt esztendő, de a változtatás felismerését elmondtam, és ha e szerint cselekedte, akkor lehet mondani, az év második felében lehet, hogy egy kicsit könnyebb lesz. De hogy ez eljőjön számotokra, ahhoz a tetteknek és a cselekedeteknek jelen kell lenni. Amíg az nem működik, akkor addig nem lesz meg. Akkor várni lehet, csak nem következik be.

Tehát erre is felkészítelek benneteket, mert sokan és sokan várják a csodát, de: „Hogy a csodáért én valamit tegyek, hát azt már nem!” Csak várni kell, meg zúgolódn, pálcát törni némelyek felett, pedig a pálcatorések lehet, hogy éppen felettetek is megtörténnek, ha nem úgy vagytok jelen a meghívás, hit szeretetében és a működő kegyelemben a tettek és cselekedet révén.

Új esztendőt kezdtetek meg, és az új esztendőben ismét megerősítelek benneteket, hogy legyen szívetekben a meghívás a hithez, a szeretethez, a békéhez, az örömhöz, hogy a kegyelem összefonódjék, és ez által érezzük, hogy működhet rajtunk, bennünk, hogy működjenek a tettek a cselekedetek révén.

Ennek reményében fogjátok össze kezeiteket.

Megint csak magatokra gondoltok?

De kicsit lehet csendesebben is ma, kivételesen.

Megajándékozzalak benneteket ma a hit szeretetének meghívásában, hogy működjön rajtatok és bennetek, és érezzétek Fényem sugarának melegségét, hogy átöleljen benneteket, és felismerd a tettek cselekedetét, és ez által működjön rajtatok és bennetek, és figyeljetek egymásra, mert szükségetek van egymásra, hogy együtt tudtok a hit reményében és szeretetében segítséget nyújtani, akik tőletek várják a segítséget. És segítsetek azoknak a felajánlásaitok révén, akiknek azért van szükségük a ti jelenlétetekre, hogy ne a gyűlöletet, a haragot, az indulatot, a kapzsiságot próbálják másokban elültetni, hogy még nagyobb zűrzavar alakulhasson ki az emberi szívekben és a lelkekben, és nem tudják, hogy mitévők legyenek, és hova tartozzanak.

Ezért adtam most számotokra a meghívást a hit szeretetéhez és kegyelméhez, mert ha ez bennetek van, és működik rajtatok, bennetek, akkor felismeritek a tetteket, és a szerint cselekedtek.

A mai napon így áradjon reátok áldásom, töltse be minden nyitott szívű testvérem szívét, foglalja el a helyet szívetekben, hogy működhessen rajtatok, bennetek, hogy érezzétek, amikor nehéz az élet a mindennapjaitokban, a megpróbáltatásokban legyen, mibe belekapaszzkodnotok, legyen erőtök kiegyenesednetek, és tudjatok őszintén és szeretettel imádkozni, és nemcsak magatokért, szeretteitekért, ismerőseitekért vagy barátokért, hanem különösképpen ellenségeitekért, hogy fejezzék be a gyűlölet indulatait terjeszteni az emberi szívekben. Mert még nem tudjátok, mi vár reátok teljesen, de nem akarok félelmet adni szívetekhez, lelketekhez. De majd jusson eszetekbe e áldásom, amelyet most szeretettel árasztottam felétek, hogy a Fénysugár melegsége öleljen át benneteket.

Ennek reményében áradjon reátok áldásunk.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme töltse be szíveteket, és engedjétek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!